

Tuomiolauselmä

Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY 27 artiklan ensimmäistä kohtaa ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY 16 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että 25.7.1996 annetun televiestintälain (Telekommunikationsgesetz) 25 §:ssä säädetyn kaltainen määräävässä markkina-asemassa oleville yrityksille asetettu velvollisuus saada hyväksyntä loppukäyttäjiltä puheensiirtopalveluista perittävillä hinnoilla, joista mainittuihin direktiiveihin perustuvaa sääntelyjärjestelmää edeltävässä kansallisessa oikeudessa säädetään, sekä tämän velvollisuuden vahvistavat hallinnolliset toimet on väliaikaisesti pidettävä voimassa.

(¹) EUVL C 212, 2.9.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.12.2007 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ursula Voß v. Land Berlin

(Asia C-300/06) (¹)

(EY 141 artikla — Miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuuden periaate — Virkamiehet — Ylityötuntien tekeminen — Osa-aikaisten naispuolisten työntekijöiden välillinen syrjintä)

(2008/C 22/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ursula Voß

Vastaaja: Land Berlin

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht (Saksa) — EY 141 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan säännöllisen työajan ylittävistä lisätyötunneista maksetaan sekä kokopäiväisesti että osa-aikaisesti työskenteleville työntekijöille normaaleihin työtunteihin verrattuna alhaisempaa palkkaa — Osa-aikaisesti työskentelevän naispuolisen opettajan, joka tekee kuitenkin lisätyötunteja, saama palkka, joka on alhaisempi kuin se palkka, jonka hän saisi silloin, jos hän tekisi saman

tuntimäärän kokoaikaisen työn puitteissa — Naispuolisten työntekijöiden välillinen syrjintä

Tuomiolauselmä

EY 141 artiklaa on tulkittava siten, että sen kanssa ristiriidassa on sellainen pääasiassa kyseessä olevan kaltainen virkamiesten palkkausta koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa yhtäältä määritellään sekä kokoaikaisesti työskentelevien virkamiesten että osa-aikaisesti työskentelevien virkamiesten ylityötunnit työtunneiksi, joita he tekevät yksilöllisen työaikansa lisäksi, ja toisaalta jonka mukaan näistä työtunneista maksetaan pienempi korvaus kuin se, jota sovelletaan yksilöllisen työajan rajoissa suoritettuihin työtunteihin, jolloin osa-aikaisesti työskenteleville virkamiehille maksetaan alhaisempaa palkkaa kuin kokoaikaisesti työskenteleville virkamiehille heidän yksilöllisen työaikansa ylittävien työtuntien osalta ja siihen työajan määrään saakka, joka koko-aikaisesti työskentelevän virkamiehen on työskenneltävä, mikäli

— mainittu lainsäädäntö vaikuttaa kaikkien sen piiriin kuuluvien työntekijöiden osalta prosentuaalisesti huomattavasti suurempaan osaan naispuolisia työntekijöitä kuin miespuolisia työntekijöitä

eikä

— erilaista kohtelua voida perustella sellaisilla objektiivisilla seikoilla, jotka eivät ole millään tavalla sukupuolen perusteella syrjiviä.

(¹) EUVL C 96, 22.4.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.11.2007 (Juzgado de lo Mercantil (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Alfredo Nieto Nuño v. Leonci Monlleó Franquet

(Asia C-328/06) (¹)

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 4 artiklan 2 kohdan d alakohta — Jäsenvaltiossa ”yleisesti tunnetut” tavaramerkit Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitettussa merkityksessä — Tavaramerkin tunnettuus — Maantieteellinen ulottuvuus)

(2008/C 22/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Alfredo Nieto Nuño

Vastaaja: Leonci Monlleó Franquet

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Juzgado de lo Mercantil — Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 4 artiklan tulkinta — Jäsenvaltiossa ”yleisesti tunnetun” tavaramerkin käsite — Mahdollisuus, että tavaramerkin tunnettuus ja käyttö liittyy johonkin tiettyyn alueeseen, kuten autonomiseen alueeseen, maakuntaan, läänin tai kaupunkiin sen mukaan, mistä tuotteesta tai palvelusta on kyse ja mille yleisölle merkki kohdennetaan

Tuomiolauselmä

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 4 artiklan 2 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että aikaisemman tavaramerkin on oltava yleisesti tunnettu rekisteröintijäsenvaltion koko alueella tai sen olennaisessa osassa.

(¹) EUVL C 237, 30.9.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.12.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-401/06) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Verotus — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Palvelujen suoritus — Testamentin toimeenpanija — Palvelun suorituspaikka — 9 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan e alakohta)

(2008/C 22/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamies: M. Lumma)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan rikkominen — Testamentin toimeenpanijoiden yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille suorittamat palvelut — Palvelujen suorituspaikka — Testamentin toimeenpanijan toiminnan luokittelu

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Saksan liittotasavallan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 294, 2.12.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.11.2007 — Italian tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-417/06 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottaminen — Rakennerahastot — Yhteisön aloitteiden rahoittaminen — Alustavien jakamisten muuttaminen — Oikeusvoima)

(2008/C 22/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Italian tasavalta (asiamies: I. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato D. Del Gaizo ja avvocato dello Stato G. Albenzio)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. de March ja L. Flynn, avustajanaan avvocato A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-225/04, Italia vastaan komissio, 13.7.2006 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin kanne, jolla vaadittiin yhteisön aloitteille ajanjaksolle 1994–1999 myönnettävien avustussitoumusten jakamisesta jäsenvaltioiden kesken 26.11.2003 tehdyn komission päätöksen K(2003)3971 lopull. ja kaikkien siihen liittyvien aikaisempien toimien kumoamista

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan yhteisöjen komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 310, 16.12.2006.